ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 470/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1986

για τον καθορισμό των γενικών κανόνων του καθεστώτος των εξισωτικών ποσών προσχωρήσεως στον τομέα του βοείου κρέατος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 72 παράγραφος 5 και το άρθρο 89 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι τα άρθρα 68 και 70 της πράξης προσχώρησης προβλέπουν τον καθορισμό τιμών, για την Ισπανία, σε επίπεδο που μπορεί να είναι διαφορετικό από εκείνο των κοινών τιμών· ότι, βάσει του άρθρου 72 της πράξης, αυτές οι διαφορές του επιπέδου τιμών εξισώνονται με ένα καθεστώς εξισωτικών ποσών·

ότι ο προορισμός των εξισωτικών ποσών είναι να αποφευχθούν κατά τις συναλλαγές οι διαταραχές που προκύπτουν από τις διαφορές τιμών· ότι, κατά συνέπεια, δεν επιβάλλεται η εφαρμογή των εξισωτικών ποσών στην περίπτωση που δεν υπάρχει φόβος τέτοιων διαταραχών·

ότι ορισμένες εκτροπές του εμπορίου και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μπορούν, ιδίως, να λάβουν χώρα κατά την τελική περίοδο προσέγγισης των τιμών και κατά την εφαρμογή των κοινών τιμών στο σύνολο της Κοινότητας· ότι, επομένως, δικαιολογείται η εφαρμογή των μέτρων που έχουν προορισμό την αποφυγή αυτών των εκτροπών και στρεβλώσεων κατά την περίοδο που χρειάζεται για να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα·

ότι, στον τομέα του βοείου κρέατος, εφαρμόζονται τα άρθρα 70 και 72 της πράξης προσχώρησης στην τιμή αγοράς στην παρέμβαση που εφαρμόζεται στην Ισπανία και ισχύει για τα σφάγια που αντιστοιχούν στην κοινοτική ποιότητα που έχει επιλεγεί·

ότι, για τα άλλα προϊόντα, τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης πρέπει να υπολογισθούν σύμφωνα με το άρθρο 101 της πράξης προσχώρησης· ότι θα πρέπει να καθορισθούν οι λεπτομέρειες υπολογισμού των συντελεστών που αναφέρονται στο άρθρο αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

— Κοινότητα των Δέκα, η Κοινότητα στη σύνθεσή της πριν από την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας,

— εξισωτικά ποσά προσχώρησης, τα εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται κατά τις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και της Ισπανίας και μεταξύ της τελευταίας και των άλλων χωρών.

Άρθρο 2

Για τα σφάγια των κατηγοριών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1208/81 του Συμβουλίου της 28ης Απριλίου 1981 περί της θεσπίσεως κοινοτικής κλίμακας κατατάξεως σφαγίων των χονδρών βοοειδών [1], και τα οποία ταξινομούνται στην ποιότητα R3 σύμφωνα με τον ίδιο αυτό κανονισμό, τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης, για κάθε περίοδο εμπορίας, ισούνται με τη διαφορά μεταξύ της κοινής τιμής στην παρέμβαση στην Κοινότητα των Δέκα για τα προϊόντα αυτά και της τιμής που καθορίζεται στην Ισπανία για τα αντίστοιχα προϊόντα, αφού ληφθεί υπόψη η εγγυημένη τιμή. Ωστόσο, αυτή η διαφορά διορθώνεται για να ληφθεί υπόψη η επίπτωση της εθνικής ενίσχυσης που αναφέρει το σημείο VIII του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3773/85 [2].

Άρθρο 3

Τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης για προϊόντα άλλα εκτός από τα σφάγια που αναφέρονται στο άρθρο 2 καθορίζονται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, με τη βοήθεια συντελεστών που εκφράζουν τη σχέση της τιμής που υπάρχει στην Κοινότητα των Δέκα μεταξύ των προϊόντων αυτών, αφενός, και των σφαγίων που αναφέρονται στο άρθρο 2, αφετέρου.

Άρθρο 4

Στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, τα εξισωτικά ποσά προσχώρησης εισπράττονται ή χορηγούνται από εκείνο των δύο ενδιαφερομένων κρατών μελών στο οποίο το επίπεδο των τιμών το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των εξισωτικών ποσών προσχώρησης είναι το υψηλότερο.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 123 της 7. 5. 1981, σ. 3.
(2) ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 32.

Άρθρο 5

1. Το εξισωτικό ποσό προσχώρησης που εφαρμόζεται είναι εκείνο που ισχύει κατά τη στιγμή της αποδοχής της δήλωσης εισαγωγής ή εξαγωγής.

2. Ωστόσο, στην περίπτωση που καθίσταται αναγκαίο, μπορεί να αποφασισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, να καθορισθεί καθεστώς προκαθορισμού του εξισωτικού ποσού.

Άρθρο 6

Εάν, για ένα προϊόν, καθορίζεται ένα εξισωτικό ποσό προσχώρησης το οποίο θα πρέπει να αφαιρεθεί από την επιστροφή κατά την εξαγωγή προς τις τρίτες χώρες και η επιστροφή είναι κατώτερη από αυτό το εξισωτικό ποσό προσχώρησης ή δεν έχει καθορισθεί, μπορεί να προβλεφθεί ότι θα εισπράττεται, κατά την εξαγωγή από την Ισπανία προς την Πορτογαλία ή προς μια τρίτη χώρα του εν λόγω προϊόντος, ένα ποσό το πολύ ίσο με τη διαφορά μεταξύ του εξισωτικού ποσού προσχώρησης και της επιστροφής, ή, ανάλογα με την περίπτωση, με το εξισωτικό ποσό προσχώρησης.

Επιπλέον, εάν, κατά τις εξαγωγές προς μία ή περισσότερες τρίτες χώρες ή προς την Πορτογαλία, η επιστροφή είναι μικρότερη από το εξισωτικό ποσό προσχώρησης ή δεν έχει καθορισθεί, μπορεί να προβλεφθεί, κατά την εξαγωγή από την Ισπανία, η λήψη μέτρων των οποίων η φύση θα διασφαλίσει την ενδεχόμενη είσπραξη του ποσού που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 7

1. Θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85 [2]:

α) οι λεπτομέρειες χορήγησης και είσπραξης των εξισωτικών ποσών προσχώρησης, που έχουν προορισμό ιδίως να προλάβουν ενδεχόμενες εκτροπές του εμπορίου και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού·

β) οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, και ιδίως ό,τι αφορά:

— τον καθορισμό των εξισωτικών ποσών προσχώρησης,

— τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 6.

2. Τα μέτρα που η φύση τους είναι να προλάβουν ενδεχόμενες εκτροπές του εμπορίου και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μπορούν να εφαρμοσθούν, κατά τη διάρκεια της περιόδου που θα κριθεί αναγκαία, μετά από την κατάργηση των εξισωτικών ποσών προσχώρησης.

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 1986.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Φεβρουαρίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BRAKS

(1) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.
(2) ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 8.